

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De clero, qui stuprauerat vxorem militis, quem post confessionem
diabolus in stabulo dixit esse iustificatum, cap. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

signum contritionis, cuius virtutem & fructum magis tibi exemplis, quam scripturarum testimonij ostendere proposui.

CAPUT II.

Virtus cōfessionis.

MILES quidam in villa quadam habitauit, cuius vxorem eiusdem villæ sacerdos per adulterium maculauit: dictum est militi, quia sacerdos rem haberet cum vxore sua. Ille, cum vir prudens esset, nec verbis facile crederet, nullam de hoc facere mentionem voluit vxori sive sacerdoti, veritatem verius volens experiri, non tamen sine suspicione fuit. Contigit ut in quadam villa, non multum à militis villa remota, quidam obsessus esset, in quo dæmonium tam nequam erat, ut coram astantibus improparet peccata, quæ per confessionem verâ nō fuissent recta. Quod cum miles ex multorum didicisset relatione, rogauit suspectum sibi sacerdotem, ut ad colloquium quoddam secum ire non recusaret. Et acquieuit sacerdos. Cum venissent simul in villam, ubi erat obsesus, cōscius ipse sibi sacerdos, suspectum cepit habere militem, quia non latebat eum, quod obsessus à tam nequam dæmonie in eadem villa habitaret, timensq; vitæ sue, si à dæmonie proderetur, necessitatem naturæ simulans, intravit stabulum ad serum militis, pedibusq; eius prostratus, ait: Rogo te propter Deum, ut audias confessionem meam. Quem seruus expauescet, levauit, audiens quæ ab illo dicebantur. Facta vero confessione, cū sibi sacerdos iniungi peteret pœnitentiâ, seruus satis prudenter respondit illi, dicens: quantum alteri sacerdoti protali criminis iniigeretis, hoc sit satisfactio vestra, sicq; exiēs iam securior, cum milite ad ecclesiam venit, in qua dæmoniosum offendentes, requisitus est à milite in hęc verba: Nosti aliquid de me? Hoc enim ex industria factum est, ut iam dicto sacerdoti tolleret suspicionem. Cui cū dæmon nescio quid responderet, adjecit: Quid tibi videtur de isto domino? respōdit ille: Nihil de eo scio. Et cum hoc dixisset lingua teuthonica, mox latine subjūxit: In stabulo iustificatus est: Nullus tunc aderat clericorū. APOLLON.

Satis

Satis puto, quod non sponte sua illa hora latinista factus sit diabolus. CÆSARIUS: Non est permisus loqui teuthonicè, ne miles verbum & ex verbo factū inteligeret, nec tamen tacere licuit, vt virtutem confessio-
nis sacerdoti ostenderet. APOLLONIUS: Magna est
virtus confessionis, quæ & crimen adulterij à memo-
ria diaboli deleuit, & hominem ab imminēti periculo
liberauit. CÆSARIUS: Audi & fructum huius con-
fessionis. Sacerdos nō immemor collati sibi beneficij,
seculum deseruit, & in quodam cœnobio ordinis no-
stri monachum se fecit: adhuc viuere putatur, sicut
didici à quodam Abbe ordinis Cisterciensis. APOL-
LONIUS: Prophetia huius proterui dæmonis, causa ei
extitit magnæ salutis. CÆSARIUS: Narrauit mihi &
aliud penè simile huic.

CAPUT III.

CVIVSDAM militis vxor proprium seruum ad- *Simile*
miserat, libidinis igne succensa: cum quo per *exemplum*
tempus aliquod occulte peccasset, nec iā latē-
re posset, ad aures mariti peruenit. Ille verò de verbo
dolens, ne tam verbis ad plenum credens, tacuit,
sciens, se inuestigante, rem tam nefariam diu non
posse occultari. Et quia vir erat diues & honestus, vxo-
risq; fama ram inops & inhonesta, maluit rem inex-
pertam per silentium ad tempus tegere: quam se &
vxore, genusq; tam suū quā illius, per suspiciones de-
honestare. Interim ubiq; diuulgatum est, in tali villa
obsessum quendā esse, nescio tamen si idem fuerit, de
quo superiū dictum est, qui nemini parceret, sed præ-
sentibus peccata occulta objiceret & improperaret.
Quod cū audisset miles, sperans illū rei veritatē disce-
re, assumpro secū seruo, cœpit illò pergere, viq; causam
seruo penitus ignorante. Venientibus eis ad nemus
quoddā, cū dominus declinaret in semitam quendā,
quæ ad dæmoniaci tendebat villam, cœpit seruus val-
de pauere, sciens pro certo, se ultra viuere non posse, si
crimen adulterij prodereretur à dæmonie. Positus in tā-
to timore, dum in cogitationibus suis fluctuaret,
hominem in eodē nemore ligna incidentem audiuit,

in cap-